

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/65/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3622010106
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3622010106.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Michala Eliaša a JUDr. Milana Straku, v trestnej veci proti obžalovanému Z. C., nar. XX.XX.XXXX v S., trvale bytom mesto S., slobodný, nezamestnaný, t. č. v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, stíhaného pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, na verejnom zasadnutí konanom dňa 02. marca 2023, prejednal odvolanie prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 11. júla 2022, sp. zn. 1T/40/2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie prokurátora z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 11. júla 2022, sp. zn. 1T/40/2022, bol obžalovaný Z. C. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že hoci mu z ustanovenia § 62 ods. 1 Zákona č. 36/2005 o rodine vyplývala povinnosť starať sa o výživu svojich detí a rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2P/80/2019-50 zo dňa 16.12.2019, právoplatným dňa 23.01.2020 bol povinný počnúc dňom nadobudnutia právoplatnosti výroku o rozvoďte prispievať na výživu maloletej Z.M.B., nar. 07.01.2012 sumou 100 € mesačne, maloletej D.A.B., nar. 20.07.2013 sumou 100 € mesačne a maloletej Y.K.B., nar. 03.01.2017 sumou 100 € mesačne, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám ich matky E. C., plneniu tejto povinnosti sa v Partizánskom a všade tam, kde sa zdržiaval úmyselne vyhýbal v období od 01.03.2020 do 10.07.2021, nakoľko v mesiaci február 2020 si uhradil výživné vo výške 300 €, tým že v dobe od 01.03.2020 do 10.07.2021 nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na príslušnom Úrade práce sociálnych vecí a rodiny, tiež nebol nikde zamestnaný a ani nevykonával žiadnu podnikateľskú činnosť, teda nemal vážny záujem o prácu, a od 11.07.2021 až doposiaľ sa nachádza v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby, kedy si pri nástupe nahlásil vyživovaciu povinnosť na deti, čím zostal za uvedené obdobie dlhovať na výživnom oprávnenej matke maloletých detí E. C. celkovo sumu vo výške 4.800 €.

Za to bol odsúdený podľa § 44 Trestného zákona, keď okresný súd upustil od uloženia súhrnného trestu obžalovanému, pretože nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia a za súčasného uloženia trestu prepadnutia veci (1 ks sekera červenej farby s čiernou rúčkou o celkovej dĺžke 41 cm), uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Partizánske č. k. 2T/71/2021-249 zo dňa 22.11.2021, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 2To/138/2021-269 zo dňa 04.01.2022, pokladal na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a, za dostatočný.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku okresný súd poškodené mal. deti T. Z. C., nar. XX.XX.XXXX, M. B. C., nar. XX.XX.XXXX a I. E. C., nar. XX.XX.XXXX zastúpené zákonným zástupcom matkou E.

C., nar. XX.XX.XXXX v S., bytom S. XX, prechodne Z. E. č. XX s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože prokurátor podal proti nemu v zákonnej lehote odvolanie, ktoré zdôvodnil nasledovne:

„Dňa 24.05.2022 okresný prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske podal Okresnému súdu Partizánske obžalobu na obvineného Z. C. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že hoci mu z ustanovenia § 62 ods. 1 Zákona č. 36/2005 o rodine vyplývala povinnosť starať sa o výživu svojich detí a rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2P/80/2019-50 zo dňa 16.12.2019, právoplatným dňa 23.01.2020 bol povinný počnúc dňom nadobudnutia právoplatnosti výroku o rozvoде prispievať na výživu maloletej Z.M.B., nar. XX.XX.XXXX sumou 100 € mesačne, maloletej O.AB., nar. XX.XX.XXXX sumou 100 € mesačne a maloletej YK.B., nar. XX.XX.XXXX sumou 100 € mesačne, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám ich matky E. C., plneniu tejto povinnosti sa v S. a všade tam, kde sa zdržiaval úmyselne vyhýbal v období od 01.03.2020 do 10.07.2021, nakoľko v mesiaci február 2020 si uhradil výživné vo výške 300 €, tým že v dobe od 01.03.2020 do 10.07.2021 nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na príslušnom Úrade práce sociálnych vecí a rodiny, tiež nebol nikde zamestnaný a ani nevykonával žiadnu podnikateľskú činnosť, teda nemal vážny záujem o prácu, a od 11.07.2021 až doposiaľ sa nachádza v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ústave na výkon väzby, kedy si pri nástupe nahlásil vyživovaciu povinnosť na deti, čím zostal za uvedene obdobie dlhovať na výživnom oprávnenej matke maloletých detí E. C. celkovo sumu vo výške 4.800 €.

Samosudca Okresného súdu Partizánske rozsudkom sp. zn. 1 T/40/2022 zo dňa 11.07.2022 uznal obžalovaného Z. C. za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, pričom podľa § 44 Tr. zákona upustil od uloženia súhrnného trestu obžalovanému, pretože nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a za súčasného uloženia trestu prepadnutia veci (1 ks sekera červenej farby s čiernou rúčkou o celkovej dĺžke 41 cm), uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Partizánske č. k. 2T/71/2021-249 zo dňa 22.11.2021, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 2To/138/2021-269 zo dňa 04.01.2022, pokladal na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a, za dostatočný.

Proti uvedenému rozsudku okresný prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske podal dňa 11.07.2022 odvolanie čo do výroku o treste v neprospech obžalovaného, nakoľko ho považoval za nezákonný. Obvinený, ako aj obhajca obvineného sa vzdali práva podať voči uvedenému rozsudku odvolanie. S výrokom o treste napadnutého rozsudku sa nestotožňujem, nakoľko trest uložený obžalovanému skorším rozsudkom nepovažujem na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Samosudca Okresného súdu Partizánske v odôvodnení rozsudku uvádza, že pri rozhodovaní o treste u obžalovaného vychádzal zo zásad pre ukladanie trestov uvedených v § 34 Tr. zákona, § 38 Tr. zákona a § 44 Tr. zákona, pričom prihliadol na predchádzajúcu trestnú minulosť obžalovaného a zistil, že tento bol rozsudkom Okresného súdu Partizánske č. k. 2T/71/2021-249 zo dňa 22.11.2021, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 2To/138/2021-269 zo dňa 04.01.2022 uznaný vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a), písm. d) Tr. zákona, § 139 ods. 1 písm. c), písm. e) Tr. zákona v spojení s § 127 ods. 3, ods. 5 Tr. zákona a bol odsúdený podľa § 360 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 3 Tr. zákona, § 36 písm. l), písm. n) Tr. zákona, § 37 písm. m) Tr. zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a bol mu tiež uložený trest prepadnutia doličnej veci, nakoľko obžalovaný spáchal predmetný skutok skôr, ako bol za iný jeho trestný čin vyhlásený odsudzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, teda v danom prípade Okresného súdu Partizánske č. k. 2T/71/2021-249 zo dňa 22.11.2021, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 2To/138/2021-269 zo dňa 04.01.2022, prichádzal do úvahy postup v zmysle § 42 ods. 1 Tr. zákona a uloženie súhrnného trestu. Súd však pri ukladaní trestu zohľadnil aj osobu a pomery páchatel'a, závažnosť spáchaného skutku, prihliadol na skutočnosť, že obžalovaný spáchanie skutku doznal a na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal a ktoré je neodvolateľné, čím stratil možnosť napadnúť rozhodnutie do výroku o vine riadnym opravným prostriedkom. Súd prihliadol i na okolnosť, že obžalovaný je otcom troch maloletých detí, voči ktorým má určenú vyživovaciu povinnosť celkovo v sume 300 € mesačne, ktorú si bude mať možnosť lepšie plniť na slobode. Súd tiež zohľadnil

na skutočnosť, že v inej trestnej veci vedenej na Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. 2T/78/2020 bolo rozhodnuté o neosvedčení sa obžalovaného v skúšobnej dobe, kedy obžalovaný po výkone trestu v trestnej veci tunajšieho súdu sp. zn. 2T/71/2021 vo výmere 16 mesiacov nastúpi trest v tejto inej veci a predpokladaný koniec trestu je 11.03.2023. Za tejto situácie s prihliadnutím na predchádzajúce odsúdenie, závažnosť tam spáchaného skutku ako aj výšku uloženého trestu, má súd za to, že v danom prípade prichádza do úvahy postup v zmysle § 44 Tr. zákona a preto súd upustil od uloženia súhrnného trestu.

Z odpisu registra trestov obžalovaného vyplýva, že tento bol doposiaľ štyrikrát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/71/2021 zo dňa 22.11.2021, právoplatným v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 2To/138/2021 zo dňa 04.01.2022 pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zákona, za ktorý mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok 4 mesiace v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pričom žalovaný skutok obžalovaný spáchal skôr, ako bol za iný jeho trestný čin vyhlásený odsudzujúci rozsudok súdu prvého stupňa (vyššie uvedený rozsudok Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/71/2021), preto u neho prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona. Súd mal uložiť obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody v dolnej polovici upravenej trestnej sadzby s prihliadnutím k prevahe priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona (§ 37 písm. h), písm. m), § 36 písm. 1) Tr. zákona) v trestnej sadzbe 28 - 60 mesiacov, so zaradením obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, preto nemožno súhlasiť s konštatovaním súdu, že trest vo výmere 16 mesiacov uložený obžalovanému skorším rozsudkom možno považovať na ochranu spoločnosti a nápravu páchateľa za dostatočný. Naopak takýto trest dostatočne nezohľadňuje osobu páchateľa, ktorý bol v nedávnej minulosti opakovane súdne trestaný za úmyselnú trestnú činnosť, ako ani závažnosť spáchaného skutku. Keďže je obžalovaný aktuálne stíhaný za neplnenie si vyživovacej povinnosti, nie je dôvodné predpokladať, že túto si bude na slobode riadne plniť, ako to uvádza súd v napadnutom rozsudku. Skutočnosť, že obžalovaný spáchanie skutku doznal a na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine odôvodňuje aplikáciu poľahčujúcej okolnosti v zmysle ustanovenia § 36 písm. l) Tr. zákona, no nezdôvodňuje postup podľa § 44 Tr. zákona. Rovnako nemožno prihliadnuť na skutočnosť, že v inej trestnej veci vedenej na Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. 2T/78/2020 bolo rozhodnuté o neosvedčení sa obžalovaného v skúšobnej dobe, kedy obžalovaný po výkone trestu v trestnej veci tunajšieho súdu sp. zn. 2T/71/2021 vo výmere 16 mesiacov nastúpi trest v tejto inej veci a predpokladaný koniec trestu je 11.03.2023, nakoľko táto je pre ukladanie trestu v prejednávanej veci irelevantná.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona má trest zabezpečiť ochranu pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchateľa spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zákona súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti a na osobu páchateľa, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Okolnosťami prípadu sú všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti trestného činu, vrátane možnosti nápravy páchateľa.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/40/2022 zo dňa 11.07.2022 čo do výroku o treste u obžalovaného Z. C. a aby mu v zmysle ustanovenia § 322 ods. 3 Tr. poriadku uložil podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona s použitím § 42 ods. 1, § 41 ods. 1, § 38 ods. 4, § 37 písm. h), písm. m), § 36 písm. 1) Tr. zákona súhrnný trest odňatia slobody v dolnej polovici upravenej trestnej sadzby so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a aby podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/71/2021 zo dňa 22.11.2021, právoplatný v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 2To/138/2021 zo dňa 04.01.2022, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.“

Obžalovaný vo vyjadrení k odvolaniu prokurátora prostredníctvom obhajcu uviedol:

„Úvodom chceme v mene obžalovaného poukázať na skutočnosť, že obžalovaný sa nestotožňuje s výrokom ani odôvodnením podaného odvolania.

a.) Okresný prokurátor uvádza, že podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona má trest zabezpečiť ochranu pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. V súčasnosti však

dochádza k napĺňaniu časti skutkovej podstaty trestného činu neplnenie vyživovacej povinnosti tým, že je obžalovaný umiestnený v ÚVTOS Dubnica nad Váhom a z platu, ktorý mu je poskytovaný za prácu vo výkone trestu je schopný odvádzať len minimálne % z celkovej sumy vyživovacej povinnosti. Z uvedeného dôvodu argumentácia o zabránení páchania ďalšej trestnej činnosti nemôže v prípade skutkových podstát neplnenia si vyživovacej povinnosti obstáť.

b.) Tak ako sa vo svojom odôvodnení vyjadril Okresný súd Partizánske, potencialita schopnosti obžalovaného plniť si vyživovaciu povinnosť sa navýši až v prípade jeho prepustenia na slobodu a možnosti reálnej zárobkovej činnosti. Rovnako trest, ktorý bol obžalovanému uložený je vzhľadom na spáchanie predošlého, ale aj súčasného skutku dostatočný a primeraný.

c.) Prokurátor v odvolaní nijakým spôsobom logicky a vyplývajúc z vykonaného dokazovania neodôvodnil, prečo by nemohol byť aplikovaný postup podľa § 44 Tr. zákona. Tak ako bolo uvedené v odôvodnení prvostupňového rozsudku, obžalovaný sa dopustil spáchania trestného činu nebezpečného vyhrážania, za ktorý bol právoplatne odsúdený pred odsúdením za iný trestný čin posudzovaný v tomto konaní a preto prichádzal do úvahy postup podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, avšak súd prihliadol na osobu a pomery páchatela, závažnosť spáchaného skutku a poľahčujúce okolnosti a preto aplikoval ustanovenie § 44 Trestného zákona. V prvostupňovom konaní ani nebolo preukázané, že by pomer príťažujúcich okolností prevažoval nad poľahčujúcimi okolnosťami tak ako uvádza prokurátor v odvolaní.

d.) Prvostupňový súd správne uviedol, že po vykonaní trestu 16 mesiacov uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/71/2021 nastúpi obžalovaný na výkon trestu v inej trestnej veci z dôvodu neosvedčenia sa s predpokladaným koncom trestu dňa 11.03.2023. Prokurátor Okresnej prokuratúry neodôvodnil v odvolaní na základe akého zákonného ustanovenia by bolo možné tento skutok považovať za ďalšiu príťažujúcu okolnosť a tak ukladať obžalovanému trest súhrnný v dolnej polovici upravenej trestnej sadzby v rozsahu 28 - 60 mesiacov. Prokurátor poukázal len na aplikáciu príťažujúcich okolností ako viac spáchaných skutkov a skutočnosť, že v minulosti bol už obžalovaný za iný skutok právoplatne odsúdený. V druhom prípade však zákon dáva možnosť na túto skutočnosť neprihliadnuť podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia.

Obžalovaný si po nástupe do výkonu trestu nahlásil vyživovaciu povinnosť. Pokiaľ bol obžalovaný na slobode svoju vyživovaciu povinnosť si plnil aj keď len čiastočne, ale určite vo väčšej miere ako je tomu v súčasnosti, keď je vo výkone trestu. Pobyt obžalovaného na slobode môže byť oveľa prospešnejší pre potreby jeho maloletých detí, nakoľko môže byť zárobkovo činný a aspoň väčšou mierou sa podieľať na plnení vyživovacej povinnosti. Ak by sa jednalo o situáciu, že by si obžalovaný neplnil svoju vyživovaciu povinnosť v minulosti vôbec, nebol by tu daný predpoklad pre jeho nápravu do budúcnosti. Avšak o takýto prípad sa nejedná.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti obžalovaný žiada Krajský súd v Trenčíne ako miestne a vecne príslušný odvolací súd, aby odvolanie okresného prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske zo dňa 11.07.2022 v znení odôvodnenia zo dňa 11.08.2022 č. Pv14/22 smerujúce proti rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/40/2022 zo dňa 11.07.2022 podľa § 319 Trestného poriadku ZAMJETOL ako nedôvodné.“

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní prokurátora, prokurátor krajskej prokuratúry navrhol vyhovieť podanému odvolaniu. Obhajca obžalovaného navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“), na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku okresného súdu o uloženom treste odňatia slobody, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním prokurátora napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o uloženom treste odňatia slobody, z obsahu odvolania prokurátora a jeho dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Na základe preskúmania veci odvolací súd zistil, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktoré vyhlásenie okresný súd prijal podľa § 257 ods. 7 Tr. por. Na základe tohto postupu okresný súd rozhodol napadnutým rozsudkom o vine obžalovaného, ktoré rozhodnutie o vine je nenapadnuteľné odvolaním.

Preto prieskumná povinnosť odvolacieho súdu sa v tomto prípade nemohla vzťahovať na výroky o vine obžalovaného, ale predmetom posudzovania správnosti a zákonnosti mohli byť len odvolaním prokurátora napadnuté výroky o uloženom treste obžalovanému.

Na základe preskúmania správnosti samotných odvolaní prokurátora napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o treste odňatia slobody uloženom obžalovanému, senát odvolacieho súdu dospel k záveru, že napadnuté výroky rozsudku okresného súdu sú správne a zákonné.

Pokiaľ ide o správnosť samotných, odvolaní prokurátora napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, z odvolania a z vyššie citovaného obsahu jeho písomných dôvodov vyplýva, že prokurátor v dôvodoch svojho odvolania namietal správnosť priznania poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr. zák. a uloženie trestu v rozpore so zásadami ukladania trestu podľa § 34 Tr. zák., v dôsledku čoho namietal porušenie ustanovení Trestného zákona (ďalej len „Tr. zák.“) v zmysle § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por.

Podľa názoru odvolacieho súdu prípadná nesprávna aplikácia ustanovení § 34 ods. 1 až 5 Tr. zák. však sama osebe nezakladá dôvod pre záver o existencii vady rozsudku v zmysle § 321 ods. 1 písm. d) Tr. zák. na rozdiel od ustanovení § 34 ods. 6, 7 Tr. zák. Je tomu tak preto, že ustanovenia § 34 ods. 1 až 5 Tr. zák. hovoria len o tom, na čo má súd prihliadať pri určovaní výmery trestu v rámci ustanovenej sadzby prihliadať, avšak už nehovoria o tom, aké konkrétne dôsledky to má mať na určenie konkrétneho druhu a výmery uloženého trestu (trestov). Porušenie ustanovení § 34 ods. 1 až 5 Tr. zák. preto samo osebe môže zakladať len vadu rozsudku v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Na základe preskúmania veci v rozsahu a dôvodov odvolania obžalovaného odvolací súd dospel k záveru, že skutkové zistenia okresného súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku, na obsah ktorého týmto odvolací súd poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, ktoré zistenia boli podkladom pre uloženie trestu odňatia slobody obžalovanému, majú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania.

Nad rámec úvah, ktoré viedli okresný súd k upusteniu od uloženia súhrnného trestu odňatia slobody obžalovanému a ktoré odvolací súd považuje správne, logické a dávajúce riadnu odpoveď na všetky otázky, rozhodné z hľadiska ukladania trestu obžalovanému, podľa názoru odvolacieho súdu v prospech správnosti odvolaní prokurátora napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu hovorí aj okolnosť, ktorou je vyhlásenie obžalovaného o vine na hlavnom pojednávaní, ktoré vyhlásenie okresný súd prijal.

Okresný súd pri svojom rozhodovaní o prípadnom treste obžalovaného preto správne ustálil, že v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zák. je u obžalovaného vyrovnaný pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností a to podľa § 36 písm. l), písm. n), § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák. Odvolací súd sa preto nestotožnil s názorom prokurátora o porušení ustanovení Tr. zák.

Pokiaľ ide o prokurátorom namietanú správnosť priznania poľahčujúcej okolnosti obžalovanému podľa § 36 písm. n) Tr. zák., na základe preskúmania veci odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd v tejto otázke postupoval správne a v súlade so zákonom. Odhliadnuc od správnosti argumentácie obhajoby k tejto otázke vo vyjadrení k odvolaniu prokurátora, ktorá argumentácia má oporu v obsahu spisového materiálu, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že obžalovaný v konaní pred súdom urobil vyhlásenie o svojej vine, ktoré vyhlásenie okresný súd prijal a ktoré prijaté vyhlásenie obžalovaného bolo v tomto prípade zákonným podkladom pre rozhodnutie o vine obžalovaného. V tejto súvislosti tento senát odvolacieho súdu považuje za potrebné uviesť, že v zmysle svojej ustálenej rozhodovacej praxe v otázke aplikácie ustanovenia § 36 písm. n) Tr. zák. naďalej zotrváva na právnom názore, podľa ktorého poľahčujúca okolnosť v podobe napomáhania pri objasňovaní svojej trestnej činnosti vyžaduje, aby páchatel napomáhal tým orgánom, ktoré sú na to určené, čo však neznamená, že páchatel takto musí bezpodmienečne napomáhať všetkým orgánom, ktoré sú príslušné na vykonanie jednotlivých štádií trestného stíhania v konkrétnej veci. Podľa názoru tohto senátu odvolacieho súdu

platná právna úprava, rešpektujúca zásadu kontradiktórnosti a nestrannosti súdu v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, kladie ťažisko dokazovania v trestnom stíhaní na konanie pred súdom, pričom prípravné konanie v zásade slúži len na prípravu dôkazov, ktoré majú byť vykonané v konaní pred súdom, teda najmä na prípravu dôkazov, o ktoré chce prokurátor v konaní pred súdom oprieť svoje skutkové tvrdenia v obžalobe. Ak obžalovaný v konaní pred súdom podľa zákona vyhlási svoju vinu zo spáchania skutku, pre ktorý bola na neho podaná obžaloba a súd podľa § 257 ods. 7, 8 Tr. por. takéto vyhlásenie obžalovaného prijme s následkom, že dokazovanie v rozsahu priznaného skutku sa nebude vykonávať, primárne tým uľahčuje najmä činnosť prokurátora v trestnom stíhaní, konkrétne v štádiu konania pred súdom tým, že prokurátor už nemusí pred súdom navrhovať a vykonávať žiadne dôkazy za účelom preukázania pravdivosti svojich skutkových tvrdení v obžalobe, z ktorého dôvodu prokurátor na hlavnom pojednávaní už nemusí v tejto časti niesť pred súdom svoje dôkazné bremeno. V súlade s týmto názorom sú aj právne názory vyslovené v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25.10.2016, sp. zn. 4 Tdo 63/2016, na obsah odôvodnenia ktorého uznesenia tento senát týmto poukazuje. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd v danom prípade správne aplikoval ustanovenie § 36 písm. n) Tr. zák., keď v prejednávanej príhode priznal obžalovanému aj túto poľahčujúcu okolnosť. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd nestotožnil s názorom prokurátora, že priznanie poľahčujúcej okolnosti obžalovanému aj podľa § 36 písm. n) Tr. zák. by odôvodňovalo danosť vady napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. Z tohto dôvodu odvolací súd dodáva, že okresný súd sa správne vysporiadal v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. so všetkými okolnosťami prejednávanej trestnej veci, keď sa zaoberal aj osobou obžalovaného a jeho sklonmi k páchaniu totožnej trestnej činnosti ako aj skutočnosťou za akých okolností obžalovaný spáchal trestný čin, za čo v konečnom dôsledku aktuálne vykonáva nepodmienečný trest odňatia slobody. S poukazom na uvedené a na to, že zákonná trestná sadzba v danom prípade umožňuje uloženie trestu odňatia slobody v rozmedzí 1 až 5 rokov, odvolací súd je rovnakého názoru, že upustenie od uloženia súhrnného trestu k už uloženému trestu odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov nepodmienečne je pre obžalovaného dostatočným trestom na jeho nápravu a prevýchovu. Odvolací súd nezistil rozumné dôvody, pre ktoré by nebol odôvodnený predpoklad, že takto uložený trest obžalovanému je spôsobilý naplniť aj svoj účel v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. Z uvedených dôvodov sa preto odvolací súd nestotožnil s názorom prokurátora, ktorý by odôvodňoval danosť vady napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por.

Následne odvolací súd preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu aj z hľadiska existencie prípadných chýb, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,

n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávacom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.